

FOTO: Vivecastellon.com

**Més de 2.500 dones
corren per la igualtat
en l'XI Cursa de la Dona**

RECURSOS PARA LAS VÍCTIMAS DE LA VIOLENCIA DE GÉNERO EN CASTELLÓN

SERVICIO DE IGUALDAD DE OPORTUNIDADES DEL EXCMO. AYUNTAMIENTO DE CASTELLÓN DE LA PLANA

PASEO RIBALTA 21, ENTLO. A **964 251 979 / 964 355 322**
 Prevención de violencia de género. igualdad@castello.es
 Educación en Igualdad. www.castello.es
 Participación comunitaria en Igualdad
 Atención psicológica, jurídica y social.
 Horario: lunes a viernes de 9-14 h.
 Tardes: martes y jueves de 15-17 h. EXCEPTO VERANO

CENTRO MUJER 24 HORAS, DE LA DIRECCIÓN GENERAL DE FAMILIA Y MUJER DE LA CONSELLERIA DE BIENESTAR SOCIAL Y JUSTICIA

C/ MAYOR Nº 2 - 5º **900 580 888**
 Atención psicosocial y jurídica a mujeres víctimas de malos tratos.
 Horario: 24 horas www.gva.es

OFICINA DE ATENCIÓN A LAS VÍCTIMAS DEL DELITO

CIUDAD DE LA JUSTICIA **964 621 687**
 BULEVAR BLASCO IBÁÑEZ S/N, PLANTA BAJA
 Atención protección a víctimas del delito, redacción de denuncias, información, acompañamiento.
 Horario: de lunes a viernes, 9-14 h. avd_cas@gva.es - www.gva.es

TELÉFONO DE EMERGENCIA DEL MINISTERIO DE SANIDAD, POLÍTICA SOCIAL E IGUALDAD

016
TELÉFONO DE EMERGENCIA 112

POLICÍA NACIONAL: UNIDAD DE FAMILIA Y MUJER

COMISARÍA PROVINCIAL DE CASTELLÓN **964 469 500 / 091**
 C/ RÍO SELLA, 5 www.policianacional.com
 Atención a víctimas, presentación de denuncias...
 Horario: 24 horas - SAF: de lunes a viernes, 9-21 h.

POLICÍA LOCAL, UNIDAD DE VIOLENCIA DOMÉSTICA, UVIDO

CENTRAL DE POLICÍA LOCAL DE CASTELLÓN **092 / 964 354 000**
 CUADRA TERCERA, PARTIDA BOVALAR
 Urgencias: Horario, 24 horas

SERVICIOS SOCIALES: LUNES A VIERNES DE 9 A 14 H.

CENTRALES	COLÓN, 38-A	964 355 100
NORTE	HISTORIADOR ESCOLANO, 28 BAJO	964 247 600
OESTE	POLIFUNCIONAL URBAN, CUADRA LA SALERA, S/N	964 251 689
GRAO	FORADÀ, 8	964 281 368 / 964 283 840
ESTE	MARQUÉS DE LA ENSENADA, 10	964 224 005
SUR	CANTÓ DE CASTALIA, 21	964 244 584

EN AQUESTA EDICIÓ

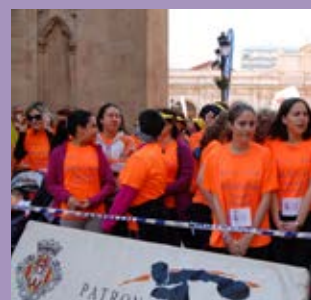
Les associacions de dones de Castelló commemoraran el 8 de Març

Pàg.
6 i 7

Més de 2.500 dones participen en l'XI Cursa de la Dona

Pàg.
8-11

Castelló balla amb One Billion Rising contra la violència masclista

Pàg.
12 i 13

Dia Internacional de les Treballadores de la Llar

Pàg.
17

Adreça: Passeig Ribalta, 21, entl. A
 Tel. 964 25 19 79
igualdad@castello.es

Realització: Servei d'Igualtat
Promou i Coordina: Regidoria d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

La ciutat acull un 8 de Març reivindicatiu

Un complet i heterogeni programa d'actes serveix per a recordar a la ciutadania que la igualtat entre dones si homes està lluny d'aconseguir-se

La Regidoria d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes de l'Ajuntament de Castelló va commemorar, una any més, el Dia Internacional de les Dones, amb motiu del 8 de Març.

La regidora d'Igualtat, Ali Brancal Mas, va assenyalar el "complet i divers" programa d'actes, on va destacar la proclamació d'Esther Jovaní com Dona de l'Any 2016, una distinció entregada a proposta del Consell Municipal d'Igualtat. Però Brancal també va voler subratllar la importància del taller de prevenció de la violència de gènere en l'adolescència per a professorat, com a agent transformador que s'ha impulsat des del Servei d'Igualtat. "Resulta clau que a més de conscienciar els i les adolescents, els seus professors i professores tinguin formació suficient com per a detectar possibles casos de violència de gènere a l'aula.

En el marc de l'acte d'institucional de commemora-

ció, que va tindre lloc en la sala de Plens del Consistori, es va donar a conèixer la fallada del jurat de la XXIII Edició del Concurs de Relats de Dones 2015, al que "enguany s'han presentat 116 relats, 100 més que l'any passat". Les guanyadores van ser Núria Garcia Berga -que va assistir i va llegir unes paraules- i Clara Isabel Martín Muñoz.

DONA DE L'ANY 2016

El moment més emotiu de l'acte va coincidir amb la proclamació de la Dona de l'Any 2016, Esther Jovaní Roda, "una persona amb una trajectòria destacadíssima en feminisme, lluita per la igualtat i prevenció de la violència de gènere", segons va explicar l'alcadessa de Castelló, Amparo Marco.

Marco destacà el recorregut vital d'Esther Jovaní en favor dels drets de les dones perquè "durant molts anys ha estat implicada en els moviments socials que lluiten per la igualtat". A més, l'edil d'Igualtat va assenyalar que encara queda "molt treball per realitzar i va reivindicar com imprescindibles les polítiques de transversalitat de la igualtat desenvolupades per l'Ajuntament de Castelló".

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Esther Jovaní, nomenada Dona de l'Any 2016

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Un complet programa d'actes per la igualtat

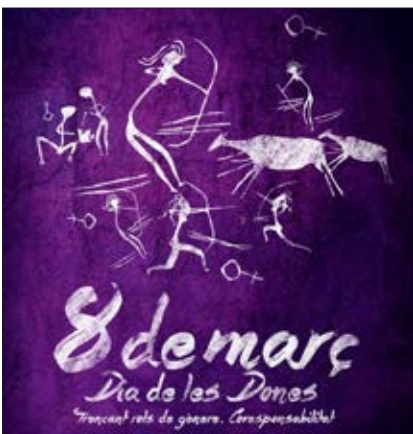
L'obra Passos Lleugers -l'objectiu de la qual és sensibilitzar contra la violència de gènere- es va intepretar davant d'alumnat d'IES de Castelló i públic general

La Regidoria d'Igualtat va repartir polseres contra les agressions sexuals en les Festes de la Magdalena

La manifestació del 8 de Març va convocar nombrosos col·lectius

El cartell del 8 de Març, sensibilització per a la corresponsabilitat a la llar

La guanyadora del concurs de relats 2015, Nuria Garcia Berga, al saló de plens

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Les associacions de dones, protagonistes en el 8 de Març

Les entitats organitzaren activitats de diferent naturalesa -que van unir caràcter festiu amb reivindicatiu- per a recordar que el camí de la igualtat encara està construint-se

Així, les sòcies d'Aula Debat van atorgar el premi Josefina López a Antonia Guzmán Martín. La distinció es va entregar durant el dinar que organitzen anualment les sòcies amb motiu del 8 de Març. A més, van convocar un cine forum per a analitzar la pel·lícula documental "Con la pata quebrada".

Per la seua banda, Adona't va inaugurar l'exposició Mnemòsines, artistes contra l'oblit. Adona't, amb aquest nou projecte, es planteja posar en valor la dona artista i el seu treball organitzant una exhibició d'obres plàstiques d'artistes de la ciutat i de les comarques castellonenques per reflexionar sobre el concepte de memòria històrica i els prejudicis de

l'oblit, tant en el vessant tràgic i luctuós com en el de pèrdua dels drets i aspectes positius, progressistes i de modernitat, especialment referits a la vida i als projectes de les dones que es van veure malmesos.

Un dels actes que més gent va convocar va ser la presentació a la Llotja del Cànem del documental "Feministes de Castelló en la transició política". Un projecte dirigit per Asunción Ventura Franch y Mª Ángeles López Sierra.

L'Associació la Flama programà la projecció de la pel·lícula "Hanna Arendt", amb debat posterior; la xarrada "Desmitificant Disney: claus contra l'amor romàntic i les seues conseqüències"; l'exposició d'unitats didàctiques per Primària, Secundària i persones adultes, a càrrec de Mavi Oliver; i, finalment, presentació del llibre "016, así me quité las cadenas", de Soledad Cortés.

L'Associació de Dones 8 Març va celebrar el tradicional dinar de germanor entre totes les sòcies i l'Associació de Dones Sant Llorenç també es va reunir amb motiu del 8 de Març.

Presentació del documental "Feministes de Castelló en la transició"

Cartell de l'exposició d'Adona't, "Mnemòsines, artistes contra l'oblit"

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Les dones de 8 de Març van celebrar el dinar de germanor

Aula Debat entregà el premi Josefina López a Antonia Guzmán Martín

La Flama organitzà diverses xerrades al voltant del 8 de Març

Asun Ventura, a la presentació de "Dones feministes de Castelló a la Transició"

Imatge de la inauguració de Mnemòsines, de Adona't

Les Dones de Sant Llorenç també celebraren el 8 de Març

VISIBILITZACIÓ

Rècord de participació en l'XI Cursa de la Dona

Més de 2.500 dones es van donar cita a la plaça Major per participar en aquesta cursa no competitiva

La regidora d'Igualtat, Ali Brancal Mas, va ser l'encarregada de donar el tret d'eixida de l'XI Cursa de la Dona, que sota el lema "Som Moltes, Caminem Unides", es va celebrar el diumenge 13 de març. Una carrera no competitiva que es realitza cada any en commemoració del 8 de Març, "Dia Internacional de les Dones" i que enguany va reunir a més de 2.500 dones, de distintes edats, des de bebés fins a dones majors de 90 anys. Totes van lluir la camiseta taronja que es va entregar junt amb el dorsal en el moment de la inscripció.

L'ambient que es va viure a la plaça Major el diumenge 13 de març era absolutament festiu i gens competitiu. Eixe dia van guanyar totes les dones. Perquè actes com aquest evidencien que les dones, quan ens juntem, podem aconseguir el que vulguem ja que conformem el 51% de la població.

Les participants van completar el recorregut aproximat d'uns 3 quilòmetres pel centre de Castelló. El circuit urbà va discórrer per la plaça Major, carrer Major, plaça Maria Agustina, Arquitecte Maristany, 9 de Març, ronda Magdalena, plaça de la Independència, passeig Ribalta, República Argentina, Doctor Clarà, carrer Navarra, plaça del Real, Porta del Sol, carrer Falcó, plaça de la Pau, carrer Major i Arxipreste Balaguer, per a finalitzar on va començar

el recorregut, a la plaça Major. Totes les dones participants van lluir un dorsal amb el mateix número, el "803", com a referència al 8 de Març.

L'edil d'Igualtat va destacar "el caràcter festiu i reivindicatiu d'aquesta cursa que ja s'ha convertit en una cita ineludible per a centenars de dones de la nostra ciutat i que serveix per a reforçar l'aposta i el compromís per la Igualtat de l'Ajuntament de Castelló i de la societat castellanenca en general".

VISIBILITZACIÓ

VISIBILITZACIÓ

VISIBILITZACIÓ

SENSIBILITZACIÓ SOCIAL

Un bilió de dones dempeus

Més de 500 persones es van donar cita al Passadís de les Arts del Passeig Ribalta per a ballar al ritme de "Trenca les cadenes"

Un BILIÓ de dones violades és una atrocitat; un bilió de dones ballant és una revolució". Aquest és el lema de la campanya "One Billion Rising", a la que s'ha sumat l'Ajuntament de Castelló -i en la qual participen més de 200 països cada any-. És un esdeveniment global. Es tracta de ballar per viure sense violència de gènere, però també de divertir-nos, empoderar-nos i sumar la nostra energia de respecte i pau. La iniciativa pren el nom d'una estadística aportada per l'ONU que diu que una de cada tres dones serà colpejada o violada al llarg de la seua vida, la qual cosa suposa al voltant de més de mil milions de dones en el món. Una xifra intolerable.

Amb estes premisses més de 500 persones es van congrega el passat 14 de febrer en el Passadís de les Arts del passeig Ribalta de Castelló per a ballar al ritme de "Trenca les cadenes", a les 12.00, l'hora triada per tots els països participants per a reivindicar un món sense violència masculista.

L'acte va ser organitzat de forma conjunta per l'IES Ribalta, la Unitat de Violència de Gènere de la Subdelegació del Govern i la Regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament de Castelló. Així, el professorat de l'IES Ribalta va coordinar

alumnes per a gravar un vídeo amb els passos del ball (idèntics en tot el món, com a element distintiu de la campanya). Este material va ser pujat a youtube i difós a través de les xarxes socials com un tutorial de l'activitat.

Però la implicació del Ribalta va anar més enllà i des del Departament de Música van organitzar un concert amb la participació de diversos grups integrats per alumnes del centre.

La regidora d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes de l'Ajuntament de Castelló, Ali Brancal Mas, va participar en l'acte i va destacar "la importància de sensibilitzar la gent jove sobre comportaments masculistes".

Per la seua banda, Reyes Santamaría, cap del Negociat d'Igualtat, va afegir que One Billion Rising es tracta d'una proposta molt interessant que té dos propòsits: un de denúncia que "pretén visibilitzar que homes i dones no tenim les mateixes llibertats i és bo que els joves ho sàpien i vegem què han de fer per a corregir això" i una

altra d'alegria i apoderament que reclama que "els nostres cossos i la nostra vida mereixen un respecte i ho celebrem ballant, disfrutant eixa alegria de ser valentes, guapes, magnífiques, i no menys magnífiques que ells, els homes". Santamaría també va aclarir que "el nostre objectiu és el canvi de consciència, perquè no oblidem que la violència està radicada en valors i creences que estan socialment normalitzades i que parlen d'una relació desproporcionada i de poder dels homes sobre les dones".

SENSIBILITZACIÓ SOCIAL

FEMINISMOS

El imperio feminista de Lena Dunham

Con "Girls", Dunham ha logrado tener la voz que necesitaba para hablar de feminismo, para criticar a esos compatriotas que no quieren que haya una mujer en la Casa Blanca

Ya lo dijo en la primera temporada de "Girls" Hannah Horvath, el alter ego que Lena Dunham se ha creado para ella misma: "Creo que puedo ser la voz de mi generación. O al menos una voz. O de una generación". Y aunque al principio la actriz, guionista y productora se sorprendió porque aquella frase se convirtiera en el lema inesperada de la serie de HBO para los fans, ha terminado por aceptarlo y utilizarlo a favor de su generación o de una generación de mujeres.

A pesar de los comportamientos en general irracionales y errantes de Hannah y sus protagonistas en Girls, la serie ya es para Lena Dunham una plataforma para empoderar a las mujeres y darles libertad para hacer lo que quieran y equivocarse si hace falta. De la serie pasó al papel con la publicación de su autobiografía, "No soy ese tipo de chica", publicado el año pasado en España y en la que insistía en qué significa ser una mujer joven en estos tiempos.

El debate sobre el feminismo continuó fuera de la serie a través del newsletter semanal, Lenny Letter. Creado junto a su amiga y socia creativa, Jenni Lonner y siguiendo la lucha de

la segunda ola feminista, incluye entrevistas a mujeres de la cultura o la política, artículos de opinión, relatos de ficción y colaboraciones de otras celebridades. Es "un espacio donde nuevas voces se sienten seguras para hablar bien alto de los temas que les importan", dijeron en su lanzamiento. En el primer número, por ejemplo, Dunham entrevistó a la candidata demócrata a la presidencia de EEUU, Hillary Clinton, a quien ha apoyado públicamente. También ha entrevistado a la periodista y conocida activista Gloria Steinem y la actriz Jennifer Lawrence usó el newsletter como plataforma para reclamar el fin de la diferencia salarial entre hombres y mujeres en Hollywood.

Con "Girls", Dunham ha logrado establecer un antes y un después en su carrera, lograr tener la voz que necesitaba para hablar de feminismo, de sexo de forma abierta, para criticar a ese amplio puñado de compatriotas que entienden la vida de forma diferente, que no quieren que haya una mujer en la Casa Blanca ni que los gays puedan pasar por el altar como todo el mundo.

De todo eso, aunque de forma velada, habla en "Girls", un emblema de su pasión por el cambio que también protagonizará hasta el final. Lo hace con su verborrea y seguridad habitual, hablando de conceptos más que del detalle superfluo, de la esencia, que parece que es lo que verdaderamente le importa.

Dunham tiene más claro lo que espera de la serie a largo plazo, de su legado cultural. "Espero que la gente piense en Girls como un programa honesto que ha permitido a muchas mujeres aprender más sobre ellas mismas", analiza. "También confío en que hayamos logrado romper las barreras de edad con las que partíamos, y que la gente recuerde las buenas actuaciones de los actores. No sé qué ocurrirá, pero espero que la inteligencia del show prevalezca".

*Irene Crespo y Pablo Escarpellini
Publicado en el El País y El Mundo*

La dona artista, personatge de la ficció

■ Forjar personatges de dona artística ha estat l'interés d'autores com Carmen Martín Gaité, Clarice Lispector o Sylvia Plath

Allà pel 1988, Bruno Nuytten dirigí la pel·lícula biogràfica *Camille Claudel* on Isabelle Adjani interpretava la germana de l'escriptor Paul Claudel, alumna d'Auguste Rodin, qui acabà en un manicomi no sense haver creat meravelloses obres en marbre. Aquesta pel·lícula ens pot ajudar a reflexionar sobre una tendència que, d'uns anys ençà, ha sorgit en la literatura i en el cinema: el personatge de la pintora. També l'escultora, cantant, escriptora, música o directora de cinema; en una paraula: la dona artista; però la pintora és l'encarnació més comuna. Frida Kahlo ha estat, sense anar més lluny, objecte de diverses biografies i novel·les, així com de pel·lícules, sense comptar la seua aparició com a personatge secundari en unes quantes més.

Que el cinema s'haja interessat per la biografia de pintors no té res de sorprenent, encara que només siga per la riquesa de les imatges que el tema pot oferir. Ja el 1935, *La kermesse héroïque*, de Jacques Feyder, narrava com els habitants d'un poble holandès posaven per a un quadro molt semblant a *La ronda nocturna* de Rembrandt. Però és en els anys 80 del segle XX quan assistim a un nou fenomen: el pintor comença a conivir, com a personatge cinematogràfic -i també literari- amb la pintora. Convergeixen, en aquesta moda, dos fenòmens. D'una banda l'auge dels temes històrics, una tendència l'inici de la qual podríem datar el 1980 amb l'èxit d'*El nom de la rosa*, d'Umberto Eco (perquè clar, *Memòries d'Adrià* de Marguerite Yourcenar s'havia publicat prou abans però havia passat desapercebuda) i que des d'aleshores no ha deixat d'anar a l'alça, en literatura i en cinema, com testimonien les nombroses pel·lícules centrades en pintors del passat com, per exemple, Vermeer i *La jove de la perla* (Peter

Webber, 2003). D'una altra banda, el feminisme, que si més no s'ha diluït com a moviment polític i social, ha calat, en canvi, en la universitat. És així com s'han exhumat biografies de dones artistes capaces de suscitar un interès primer acadèmic, però finalment popular.

El tret d'eixida el va donar en 1971 un article publicat per la revista *Art News* que duia un provocatiu títol entre interrogants: "¿Per què no hi ha hagut grans artistes dones?" En realitat, la pregunta no era nova; ja se l'havia plantejat Virginia Woolf, que la responia al·ludint a la dificultat, per a les dones, d'accedir a la formació específica i als materials necessaris per a la pintura. Elles no tenien les teles i cavallets, les classes, l'oportunitat de treballar en el taller d'un pintor conegut, la llibertat de moviments, en fin, els *masters and mistresses* que tot artista necessita, apunta Woolf amb un doble sentit (*master* és mestre, i *mistress*, mestra o... amant). El mèrit de Nochlin fou sistematitzar les raons bàsiques que poden explicar l'escassetat, per no dir absència, de dones en la nòmina dels grans pintors de tots els temps. Raons que es divideixen en dos apartats: unes institucionals (ensenyament en acadèmies, l'estudi del nu -imprescindible per a pintar personatges-, la participació en concursos, el treball col·lectiu en un taller, etc.); les altres, més íntimes (una dona que pretenguera ser artista era contemplada amb desconfiança, com a boja, gallinarsot o una persona estranya.)

Forjar personatges de dona artista que resulten versemblants, humans, que sense ser idealitzats no caiguen tampoc en la caricatura, ha estat i és l'interés en què coincideixen nombroses escriptores, des de Carmen Martín Gaité o Clarice Lispector fins a Sylvia Plath. Solen ser novel·les que se centren en altres arts, perquè així, les possibles referències autobiogràfiques resulten menys òbvies. I un dubte ens assalta: què pensarà l'acadèmic Félix de Azúa de tot açò?

*Normalització Lingüística
Ajuntament de Castelló*

ANÀLISI FÍLMICA

Les Sufragistes, més que una pel·lícula

La pel·lícula és un exercici de memòria històrica necessari i ens ajuda a reconstruir una part de la història que mai ha sigut recollida amb el rigor que es mereix

Maud (Carei Mulligan) treballa en una bugaderia des que té 7 anys. Un dia, per casualitat, veu Violet (Anne-Marie Duff), la seua companya de treball, tirant pedres a un aparador en una protesta pel dret al vot femení. A pesar de les reticències inicials, a poc a poc es va unint a la lluita sufragista i pren consciència de la situació d'inferioritat en què viu per ser dona, que es materialitzava de forma brutal en la falta de drets sobre fills i filles. Maud descobreix en el sufragisme un lloc de lluita per la justícia. No sols es tracta d'aconseguir el dret al sufragi, es tracta de prendre consciència de l'explotació laboral com a bugadera. Cobren menys i pateixen abusos sexuals per part dels caps, que se senten immunes i legitimats per a exercir violència sexual cap a les seues empleades.

En *Sufragistes*, Edith (Hel·lena Bonham Carter) la farmacèutica que va voler ser doctora i no va poder; Emily W. Davidson (Natalie Press), la màrtir; o Emmeline Pankhurst (Meryl Streep), la líder, construeixen junt amb Violet i Maud un grup cohesionat de dones que lluiten per un bé comú. La pel·lícula narra la història de dones, que van lluitar de forma conjunta, a pe-

sar de les seues friccions. No totes, per exemple, estaven d'acord en l'ús de la violència. La societat, que les rebutjava de forma massiva, va aprendre a reconèixer-les gràcies a l'ús de banderes i una simbologia pròpia que, a més, ajude a la seua cohesió com a grup. El sentiment de comunitat va fer més fàcil lluitar contra l'estigma de boja. La pel·lícula conte com Maud és exclosa de la xarxa de suport de dones treballadores que s'ocupen en el barri de l'atenció de la prole. L'únic enemic de les sufragistes, com deixa entreveure la pel·lícula, no són només els aparells policials i polítics, també ho és l'aparell familiar; els policies de vegades no actuen perquè saben que són els marits els que en l'exercici de la seua autoritat, legitimada per l'Estat i per la societat, restituiran l'orde.

Potser una altra de les claus de la pel·lícula siga mostrar el sacrifici que suposa ser feminista i dinamitar aquesta idea que les feministes només volem privilegis i exterminar els homes. "Sufragistes" comença a construir un altre imaginari on les feministes es definixen com a lluitadores d'una causa justa que busca un món més habitable i feliç per a tot el món. Mostrar els personatges masculins com a aliats –la història demostra que va ser així– incideix en una lluita inclusiva i no excloent. Espectadors i espectadores amb nul·la consciència feminista ixen del cine entenent i assumint que la lluita de les dones és una forma de viure la vida.

Publicat en: *Pikara Magazine*

REIVINDICACIÓN

Las empleadas de hogar crean una asociación en Castellón

El 30 de marzo se conmemoró el Día Internacional de las Empleadas de Hogar y recuerdan que muchas mujeres siguen trabajando sin contrato

El pasado 30 de marzo se conmemoró el Día Internacional de las Empleadas de Hogar, un sector feminizado y caracterizado por una elevada precariedad. En concreto, un 30% de las personas (mayoritariamente mujeres) que se dedican al trabajo doméstico en España no tiene cobertura de la Seguridad Social.

Así, con el objetivo de velar por el cumplimiento de los derechos de estas mujeres se constituyó en Castellón la Asociación de Empleadas de Hogar, que cuenta con 25 socias. Tania Gaspar es la presidenta de la entidad y explica que asesoran e informan "a muchas mujeres sobre cuáles son sus derechos en materia laboral". "La mayoría no conoce las tablas salariales, ni sabe que le corresponde un mes de vacaciones", explica.

Gaspar señala que las mujeres que conforman la asociación tienen nacionalidades diversas: "Hay mujeres de Rumanía, de Colombia, Perú y también españolas". En cuanto al perfil, la mayoría tienen pareja e hijos, pero son ellas las únicas que aportan un salario a la economía familiar.

Respecto a los derechos de las empleadas, Tania Gaspar se muestra optimista: "Llegué a España hace diez años y entonces era impensable el hecho de tener un contrato laboral siendo empleada de hogar. Hoy en día hay más sensibilidad, pero está costando mucho".

Con motivo del Día Internacional de las Empleadas de Hogar, la asociación de Caste-

llón organizó la proyección de una película y posterior debate. La película elegida fue "Las chicas de la sexta planta", un film que narra las vivencias de un grupo de españolas que se vieron obligadas a migrar a Francia en los años sesenta del siglo pasado para buscar trabajo como empleadas de hogar. "Nos gustó mucho la película, aunque debo señalar que la realidad supera la ficción", indica y añade que el debate logró poner sobre la mesa aspectos muy interesantes de su realidad laboral.

Tania Gaspar también destaca que no hubieran podido poner en marcha la asociación sin la colaboración de la Plataforma por la Igualdad de Derechos de las Personas Trabajadoras del Hogar, conformado por un grupo de entidades de distinta naturaleza que asesora a este grupo de mujeres.

MÁS PRECARIEDAD

España es uno de los países que no ha firmado el convenio 189 de la Organización Internacional del Trabajo (OIT) que garantiza unas condiciones de empleo y de salarios justas. A finales de 2011 en España había 686.900 personas dedicadas al trabajo doméstico, de las que 248.916 estaban afiliadas a la Seguridad Social, el 42,9% del total. En 2015, el porcentaje creció hasta el 69,1%.

Las mujeres están menos en línea que los hombres

La brecha de género es también digital. Según el reciente Informe sobre el Desarrollo Mundial 2016 (WDR) del Banco Mundial, *Dividendos digitales*, "para que las tecnologías digitales beneficien a todos y en todo lugar es preciso eliminar la brecha digital que aún existe, especialmente en lo que respecta al ac-

ceso a Internet". Así es como más de 1.700 millones de mujeres en países de ingresos bajos y medios no son dueñas de teléfonos móviles. También tienen, en promedio, un 14% menos de probabilidades de poseer un teléfono móvil que los hombres. Un estudio del Centro de Investigaciones Pew, apunta a que los hombres tienen, por un lado, más probabilidad de tener acceso a internet y, por otro, más posibilidades de poseer un teléfono inteligente.

Muere Zaha Hadid, estrella de la arquitectura mundial

Zaha Hadid (Bagdad, 1950) falleció el pasado 31 de marzo a los 65 años de edad. Hadid hizo historia antes de comenzar a construir. Era internacionalmente famosa por sus dibujos neoconstructivistas cuando Rolf Fehlbaum, el dueño de la empresa alemana de mobiliario Vitra, le dio la oportunidad de levantar su primer edificio: la estación de bomberos de su fábrica. Corría el año 1994. Una década después, obtenía el premio Pritzker (2004) y con él comenzaba una de las carreras más fructíferas de la profesión. Las más notable en manos de una mujer.

Desigualdad en el mundo de la comunicación

La igualdad entre hombres y mujeres en España y, concretamente en el oficio de periodista, está lejos de lograrse. Las profesionales de la comunicación sólo ocupan el 10,9% de los puestos de dirección, dirección adjunta, subdirector y redactora jefa de los medios impresos. El porcentaje desciende hasta el 7,8% cuando se habla de directoras y editoras de informativos y directoras de programas en la radio y en la televisión. Y, peor aún, baja hasta el 3,9% si de lo que hablamos es de responsables de contenidos en los medios digitales, según los datos aportados por el Informe Anual de la Profesión Periodística del año 2015, que edita la Asociación de la Prensa de Madrid (APM).

Piden que la nadadora Mireia Belmonte sea la abanderada de los Juegos Olímpicos de Río 2016

Los Juegos Olímpicos modernos cumplen 120 años con el deporte femenino más fuerte que nunca. Con motivo del Día Internacional del Deporte para el Desarrollo y la Paz es imprescindible recordar a todas las mujeres que sirven de inspiración a la nueva generación de jóvenes. El último ejemplo ha sido la nadadora Mireia Belmonte. Tras obtener medallas en las competiciones más importantes del mundo (2 medallas de plata en los Juegos Olímpicos, 2 medallas de plata y 1 de bronce en los Mundiales, entre otras muchas), una usuaria ha lanzado una petición en la plataforma Change.org para que esta joven sea la abanderada por España en Río 2016. Tampoco aparcen las reivindicaciones: las futbolistas Hope Solo, Carli Lloyd y Alex Morgan que han denunciado a la Federación de Fútbol Estadounidense por discriminación salarial.

AGENDA

• **GLORIA**

CICLE: DONA I CINE
LLOC: Teatre del Raval
DATA: 27 d'abril
HORA: 18.30

Entrada gratuïta

Sinopsi:

Gloria té 58 anys i està sola en la vida. Per a compensar el buit, omple els seus dies d'activitats i a les nits cerca l'amor en el món de les festes per a solters adults, on solament aconseguen perdre's en una sèrie d'aventures sense sentit. Aquesta fràgil felicitat en la qual viu s'altera quan coneix a Rodolfo, un home de 65 anys, recentment separat, que s'obsessiona amb ella.

• **IDA**

CICLE: DONA I CINE
LLOC: Teatre del Raval
DATA: 25 de maig
HORA: 18.30

Entrada gratuïta

Sinopsi:

Polònia, 1960. Anna (Agata Trzebuchowska), una novícia òrfena que està a punt d'ordenar-se monja, descobreix que té un parent viu: una germana de sa mare que no va voler fer-se càrrec d'ella de menuda. La mare superiora obliga Anna a visitar-la abans de prendre els hàbits. La tia, una jutgessa desencantada i alcohòlica, narra a la seua neboda que el seu vertader nom és Ida Lebenstein, que és jueva i que el tràgic destí de la seua família es remunta a la terrible època de l'ocupació nazi.

• **EL SUEÑO ETERNO**

CICLE: DONA I CINE
LLOC: Teatre del Raval
DATA: 22 de juny
HORA: 18.30

Entrada gratuïta

Sinopsi:

Un general milionari i excèntric té dues filles que estan involucrades en assumptes més aviat tèrbols. Decideix llavors cridar el detectiu privat Philip Marlowe perquè resolga

els seus problemes familiars. Quan Marlowe comença a investigar, descobreix molt ràpid que les diverses ramificacions de l'assumpte ho converteixen en un autèntic embull.

• **CURSOS D'INFORMÀTICA**

LLOC: Casal Jove i Polifuncional Urban la Salera
DATA: Tercer trimestre de 2016

HORA: Distints grups horaris

INFORMACIÓ: Casal Jove, telèfon 964 28 21 22

Cursos d'informàtica en l'Aula Municipal d'informàtica del Casal Jove i el polifuncional Urban la Salera. També s'ofereixen cursos d'informàtica en línia.

• **ASSESSORIA JURÍDICA I D'AUTOOCUPACIÓ (REGIDORIA DE JOVENTUT)**

OBJECTIU: Aquest servei té com a objectiu atendre amb caràcter gratuït i de forma individual les consultes sobre aquests temes (De 14 a 35 anys)

LLOC: C/Gaibiel, 4 (Castelló)

HORA: Demanar cita prèvia

• **CURS DE MONITOR/A D'ACTIVITATS DE TEMPS LLIURE EDUCATIU I JUVENIL (Titulació oficial)**

DURACIÓ: 310 hores (El curs es divideix en 150 hores lectives que es realitzaran al Casal Jove del Grau i 160 hores de pràctiques).

PLACES: 30

• **COMUNICACIÓ INCLUSIVA NIVELL 1**

ORGANITZA: Fundació Isonomia, Universitat Jaume I

DESCRIPCIÓ: El curs té la finalitat de promoure la reflexió al voltant de les conseqüències del sistema de gèneres en la comunicació, oferint eines i estratègies bàsiques per afavorir una comunicació inclusiva allunyada dels estereotips sexistes.

DATES: del 27d'abril al 25 de maig de 2016

LLOC: On line

DURADA: 30 hores

INSCRIPCIÓ: <http://isonomia.uji.es>

**No et perdes...
 “Feministes de Castelló en la Transició política (1975-1985)”**

El projecte, dirigit per Asunción Ventura Franch i Mª Ángeles López Sierra i recolzat per la Fundació Isonomia, pretén recuperar el testimoni de les dones que, durant el període de la Transició política, formaven part del moviment feminista de les comarques i la ciutat de Castelló. Un total de 18 dones compten les seues vivències d'aquest període clau de la història recent.

DONA DE L'ANY 2013

“La qüestió no es dirimeix entre homes i dones particulars, sinó entre un sistema patriarcal i un sistema d'igualtat”

Esther Jovaní Roda és la Dona de l'Any 2016 està compromesa amb la igualtat de forma vital i professional. Aquesta distinció visibilitza les dones que han estat fermes amb la defesana de la dignitat de les dones

PREGUNTA: Ha sigut distingida com a Dona de l'Any 2016 després d'una trajectòria vital vinculada al feminisme. Considera que és important aquesta visibilització de les dones que han treballat per la igualtat de dones i homes?

Esther Jovaní: Té el seu sentit. Si així podem donar-li, amb la paraula, el nostre sentit al discurs, es converteix en una ocasió d'or que no podem deixar d'aprofitar.

P: L'ajuda a dones víctimes de violència ha sigut un dels eixos de la seua vida laboral, l'ha marcat de forma inexorable aquest fet?

EJ: Sense dubte. Sempre que escoltes, inexorablement, et compromets amb el que sents. Després prendràs una o altra decisió, però el que t'ha contat una víctima de violència de gènere ja ha passat per tu i això no es inocu.

P: Per què existeix l'estigmatització social sobre el feminisme?

EJ: El feminisme qüestiona el propi sistema imperant i a tot qui, per una o altra raó, li fa costat, perquè posa en evidència les mancances. Per una banda, es pretén convertir el terme en significat buit -segons diu E. Laclau-, i reconduir l'imaginari col·lectiu segons el moment. Però la realitat és tossuda i s'amoïnen com si d'una riuada fos, només senten els peus mullats. El sistema patriarcal es defén amb murs de formigó front a

fletxes de palla perquè saben que van carregades de fonamentació. Per exemple, sobre la consigna "d'avortament lliure", el que els preocupa no és l'avortament (aquest es decideix segon necessitats demogràfiques i econòmiques a cada moment històric), sinó la llibertat de les dones, a qui es vol incapacitar. S'estigmatitza allò del que es té por.

P: En aquest camí cap a la igualtat, hem de fer molta pedagogia les dones? O és el moment d'incorporar els homes?

EJ: Aquest debat sobre la pedagogia amb els homes té història. Els companys que ens trobem al camí, companys són. Però el recorregut és intransferible. Ells tenen, almenys allò personal i privat, cobert. A quants privilegiats coneixes que renunciïn de bona gana? En tot cas, la qüestió no es dirimeix entre homes i dones particulars, sinó entre un sistema patriarcal i un sistema d'igualtat.

P: Quina vida els espera a les dones joves? Creu que ho tenen més fàcil?

EJ: De quines joves parlem? Ara mateix les joves kurdes del YPJ són una avantguarda de l'alliberació ja inqüestionable. Per altra banda, les joves d'ací que escolten el programa *Ponte a Prueba*, de Pablo Guerola y Mar Montoro, del dial Europa FM, estan sotmeses al discurs masclista en tota la seua extensió. Cap ho té més fàcil, però ens queda l'esperança d'aquelles que han agafat la torxa perquè no ens quedem mai més a fosques.